

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தையை மிகச் சரியாக நினைவு செய்வதன் மூலமே உங்கள் பாவங்கள் அழியும். ஆத்மா தூய்மையற்றதில் இருந்து தூய்மையாகும். நினைவு செய்வதே முதலாவது பாடமாகும்.

கேள்வி: மனிதர்கள் என்ன வேண்டுகோளை விடுக்கின்றனர், எவ்வாறு தந்தை அந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுகின்றார்?

பதில்: மனிதர்கள் தந்தையிடம் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கின்றார்கள்: ஒ தந்தையான கடவுளே, பாவம் செய்வதில் இருந்து எங்களை விடுவியுங்கள்;! ஓ கருணை நிறைந்த பாபாவே, எங்கள் மீது கருணை கொள்ளுங்கள்! அனைவரதும் வேண்டுகோளையும் கேட்ட பின்னர், பாபாவே வந்து, அனைவருக்கும் பாவம் செய்வதில் இருந்து விடுதலை அடைவதற்கான வழியைக் காட்டுகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, என்னை நினைவு செய்யுங்கள். தந்தையின் புகழை மாத்திரம் பாடிக் கொண்டிருப்பதில் எவ்வித பயனும் இல்லை. அவரது தெய்வீகச் செயற்பாட்டை நீங்கள் புகழ வேண்டியதில்லை. நீங்கள் இராஜயோகத்தைக் கற்று, தெய்வீக நடத்தை உடையவர்கள் ஆகுங்கள்.

பாடல்: கள்ளங்கபடமற்ற பிரபு தனித்துவமானவர்.....

ஓம் சாந்தி. யாருடைய புகழை நீங்கள் கேட்டீர்கள்? சூழிந்து விட்டதை சூராக் குபவராகிய அந்த ஒரேயொருவரின் புகழையாகும். அவரே உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தைப் பேசுகின்ற அதிமேலானவர் ஆவார். புரிந்து கொள்வதற்காக யாராவது இங்கு வரும் போது அவருக்கு நீங்கள் முதலில் விளங்கப்படுத்த வேண்டியது: கடவுள் அதிமேலானவர் எனப் புகழப்படுகின்றார். அவரது பெயரே அதி உன்னதமானதாகும். அவரது வசிப்பிடமும் அதி மேலானதாகும். கடவுளின் பெயரே அதி உன்னதமானது என்றும், அவரது வசிப்பிடமே அதிமேலானதாகும். இது கிரந்தத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதி மேலான இடத்தில் வசிப்பவரே பரமாத்மாவான பரமதந்தை ஆவார். அது பரமாத்மாவான அசரீரியான பரமதந்தை வசிக்கின்ற அசரீரியான உலகமாகும். பின், கஃழே சூட்சும மற்றும் பௌதீக உலகங்கள் உள்ளன. ஆகையால் முதலில் அவரது அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். பரமாத்மாவான பரமதந்தையே சத்தியமாவார். அவரே படைப்பவர், அவருக்குப் பின் அவரது படைப்புகள் உள்ளன. விதையான அதி மேலானவரும் உள்ளார். அவருக்குக் கஃழே சூட்சும உலக வாசிகளான பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் சங்கரரும் உள்ளனர். அவர்களே படைப்புகள், படைப்பவர் அனைவருக்கும் மேலே உள்ளார். அப் படைப்பவர் தந்தையாவார். ஏனைய அனைவரும் அவரது படைப்புகள் ஆவார்கள். அனைவருமே பரமாத்மாவான பரமதந்தையின் குழந்தைகள் ஆவார்கள். ஆகையால் ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் ஆவோம். பரமதந்தை பரந்தாமத்தில் வசிக்கின்றார். அவர் பரமாத்மா என்று அழைக்கப்படுகின்றார். பல லௌகீகத் தந்தையார்கள் உள்ளனர். முதன் முதலில் ஆன்மீகத் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். அனைவரும் அவரது படைப்புகளே. நீங்கள் அவர்களை படங்களில் கவனம் செலுத்தும்படி செய்ய வேண்டும். முதலாவதாக, மனித விருட்சத்தின் உயிருள்ள விதை என அறியப்பட்ட, அதிமேலான பரமாத்மாவான பரமதந்தை உள்ளார். அவரே சத்தியமானவரும், உயிருள்ளவரும், பேரானந்த சொரூபமானவரும் ஆவார். அவரே சத்தியமாவார், அதாவது, உண்மையைப் பேசுவார்;. ஆத்மாக்களும் உண்மையானவர்கள். ஆத்மாக்கள் எரிவதோ, மரணிப்பதோ இல்லை. சத்தியம் ஆனவரின் குழந்தைகளும் சத்தியமானவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். தேவர்களாகிய நீங்கள் ஆரம்பத்தில் சத்தியமானவர்களாகவே இருந்தீர்கள். உண்மையான பாபாவே சத்திய உலகை ஸ்தாபித்தவர் ஆவார். பொய்மை நிறைந்த உலகை பரமாத்மாவான பரமதந்தை ஸ்தாபிப்பதில்லை. இல்லை. பாரதமே சத்திய பூமியாக இருந்தது. பின்னர் அது பொய்மை நிறைந்த பூமியாகியது. பரமாத்மாவான பரமதந்தையே சத்தியம் ஆவார். அனைவரையும் தூய்மையற்றவராக்குபவரைச் சத்தியமென அழைக்க முடியாது. அவர்கள் அனைவரும் பொய்மையானவர்கள். ஐந்து விகாரங்களுமான இராவணனான மாயையே ஆத்மாவைப் பொய்மையாக்குகின்றாள். இராமர் சத்தியமானவர், இராவணன் பொய்மையானவர். இராவணனே

பாரதத்தை பொய்யாக்குகின்றான். முழுக் கதையும் பாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது என்றும் அது இப்பொழுது நரகம் ஆகியுள்ளது என்றும் நூங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். தந்தை சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவர் எனவும், சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிப்பவர் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார். பாரதமே புகழப்படுகின்றது. அவர் உலகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தைக் கூறுவதால், அதன் மூலம் நூங்கள் முக்காலமும் அறிந்தவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். இதுவே சுயதரிசன சக்கரம் என அறியப்படுகின்றது. ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள், மூண்டும் ஒருமுறை பரமாத்மாவான பரமதந்தையிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றீர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் நூண்ட காலம் பிரிந்திருந்தார்கள் என்பதும் நினைவு கூரப்பட்டுள்ளது. இப்போதைய சந்திப்பு மிகவும் அழகானதும் மங்களகரமானதும் ஆகும். எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். படைப்பவரான தந்தை சர்வவியாபகர் எனக் கூறுவது நாம் அனைவரும் குழந்தைகள் என்பதை நிரூபிப்பதில்லை. குழந்தைகள் தாம் பரமாத்மாவான பரமதந்தை எனக் கூற மாட்டார்கள். சர்வவியாபி என்ற கருத்தைக் கொண்டிருப்பதால், அவர்களால் தந்தையின் மூது அன்பைக் கொண்டிருக்கவும் முடியாது, அவர்களால் தமது புத்தியினால் தந்தையுடன் யோகம் செய்யவும் முடியாது. பாரதத்தின் புராதன யோகம் பிரபல்யமானதாகும். உண்மையில், புத்தி தந்தையுடன் யோகத்தில் இணைந்திருக்க வேண்டும். அவர் சர்வவியாபியாயின், நூங்கள் யாருடன் யோகம் செய்வீர்கள்? உங்களுடனேயே நூங்கள் யோகம் செய்வீர்களா? அதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. இங்கே நூங்கள் அனைத்தினதும் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். தந்தையே உங்களிடம் கூறுகின்றார்: என்னுடன் யோகம் செய்வதன் மூலம், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். பாவச் செயல்கள் தொடர்ந்தும் இடம்பெறுகின்றன. நூங்கள் இறுதி நேரத்தில் உங்களது சம்பூர்ண கர்மாதூத ஸ்திதியை அடைவீர்கள். ஞானத்தின் காலம் நிறைவு பெறும் பொழுது பெறுபேறுகள் அறிவிக்கப்படும். பாடசாலையிலும் சிலர் ஒரு பாடத்தில் திறமைசாலிகளாகவும், ஏனையோர் வேறு பாடங்களில் திறமைசாலிகளாகவும் இருப்பதுண்டு. நினைவு செய்தல் என்ற பாடம் இலகுவானதாகும். தந்தையே நினைவு செய்யப்படுகின்றார். தந்தையை நினைவு செய்வதன் மூலம், ஆத்மா நல்லவர் ஆகுகின்றார். பாத்திரம் சுத்தமாகுகின்றது. தூய்மையற்றவராகியுள்ள ஆத்மாக்கள் தொடர்ந்தும் தூய்மை ஆகுகின்றார்கள்; அதிமேலான தந்தை வந்து, ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்குக் கற்பித்து, அதிமேலான அந்தஸ்தைக் கோருவதற்கு உங்களுக்கு உதவுகின்றார். நூங்கள் மனிதர்களில் இருந்து தேவர்களாக மாறுகின்றீர்கள். ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மம் நிச்சயமாக இருந்தது என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவர்களை இந்துக்கள் என அழைக்கக் கூடாது. 'இந்துசமயம்' என்ற பெயர், பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் பாரதம் என்ற பெயரை இந்துஸ்தான் என மாற்றியுள்ளார்கள். அது தூய ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மமாக இருந்த போது, அது வைகுந்தமென, அதாவது சுவர்க்கமென அழைக்கப்பட்டது. அதுவே சத்தியயுகம், அது புதிய உலகம் என்று அழைக்கப்பட்டது. தந்தையே அதனைப் படைக்கின்றார். அவர் அசரீரியானவர் ஆவார். அனைவருமே கூறுகின்றார்கள்: ஓ தந்தையான கடவுளே! அவர் அதிமேலான இடத்தில் வசிக்கின்றார். பிரம்மாவிற்கும், விஷ்ணுவிற்கும், சங்கரருக்கும் சூட்சும சரூரங்கள் உள்ளன. அது சூட்சும உலகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. மற்றையது மௌன உலகமான அமைதிதாமம் ஆகும். இது பௌதீக உலகமாகும். ஆகையால், எவராவது வரும் போது, அவர்களிடம் முதலில் ஒரு படிவத்தைக் கொடுத்து, நிரப்பும்படி கூறுங்கள்: ஆத்மாக்களின் தந்தை யார்? கடவுளை மாத்திரமே அதிமேலானவர் என அழைக்க முடியும். சாதுக்கள் புனிதர்கள் போன்றவர்கள் பிரார்த்தனை செய்கின்றார்கள். பிரார்த்தனை செய்வதை, வேண்டுகோள் விடுத்தல் என்றும் கூறலாம். ஓ தந்தையான கடவுளே எங்கள் பாவங்களை அழித்து விடுங்கள் என்று வேண்டுகின்றோம்! ஓ கருணை நிறைந்த பாபாவே கருணை காட்டுங்கள்! இவ்வாறாக அவர்கள் கூவி அழைக்கின்றார்கள். அனைவரும் கருணை உள்ளவர்கள் என்றில்லை. ஒரேயொரு தந்தைக்கு மாத்திரமே அனைவரின் மூதும் கருணை உள்ளது. அவர்கள் தம்மை சர்வோதயா (அனைவரின் மூது கருணை கொண்டவர்) என அழைத்துக் கொள்கின்றார்கள். இப்பொழுது, அவர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள்? எத்தனை பேர் மூது அவர்கள் கருணை கொண்டுள்ளார்கள்? அதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நூங்கள் அதனை இப்போது நடக்கின்ற விடயங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். இவ்விடங்கள் கூதையிலோ அல்லது பாகவதத்திலோ குறிப்பிடப்படவில்லை. கூதையில் ஞானம் உள்ளது.

எவ்வாறாயினும், ஒருவரது செயற்பாடுகள் போன்றவற்றையிட்டுக் கதைகள் தேவையில்லை. மாணவர்கள் தமது ஆசிரியரின் செயற்பாடுகளின் புகழைப் பாடுகின்றார்களா? அமர்ந்திருந்து ஆசிரியரின் புகழைப் பாடுவதில் எப்பயனும் இல்லை. தந்தையின் புகழை அதாவது அவரே ஞானக் கடலும், அவரே சந்தோஷக் கடலும் ஆவார் எனப் பாடுவதனால் நூங்கள் எதனையும் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. பாபா உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து, உங்களை முக்காலங்களையும் அறிந்தவர்களாக ஆக்குவதுடன், அவர் உங்களுக்கு மூன்று காலத்தினதும், மூவுலகினதும் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆகையால், நூங்கள் மூவுலகையும் தெரிந்த மாஸ்டர் பிரபுக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றீர்கள். நூங்கள் முக்காலமும் அறிந்தவர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றீர்கள். நாங்கள் நிச்சயமாக மூவுலகையும் அறிந்த பிரபுக்கள் ஆகுகின்றோம். இது இராஜயோகமாகும். நாங்கள் சக்கரவர்த்திகள் ஆகுகின்றோம். தந்தையே எங்களை அவ்வாறு ஆக்குகின்றார். தெய்வீகப் பிரபு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இலக்ஷ்மியும் நாராயணனுமே அவ்வாறு ஆகுகின்றார்கள். இலக்ஷ்மிக்கும் நாராயணனுக்கும் ஆலயங்கள் இருந்த போதும், அவர்கள் யார் என்பது மக்களுக்குத் தெரியாது. இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் தெய்வீக உலகின் அதிபதிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். சத்தியயுகமே தெய்வீக உலகமென அழைக்கப்படுகின்றது. கிருஷ்ணரிடம் நிச்சயமாக வைரங்களும் இரத்தினங்களும் பதித்த மாளிகைகள் இருந்தன என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவரே தெய்வீகப் பிரபு ஆவார். ஆகையால் முதலில் அவர்களிடம் வினவுங்கள்: அனைவரையும் படைத்தவர் தந்தையே என்பதை நூங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்களா? பிரம்மாவையும், விஷ்ணுவையும், சங்கரரையும் அவரா படைத்தார்? தந்தையே சுவர்க்கத்தைப் படைத்தவர் என்பதிலும், அங்கிருந்த மக்கள் ஆதிசனாதன தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதிலும் முதன்முதலில் நம்பிக்கை கொண்டிருங்கள். அவர்கள் எப்பொழுது இந்த ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்? தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் சங்கமயுகத்தில் ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்காக வருகின்றேன். நூங்கள் நிச்சயமாக சத்தியயுகத்தின் ஆரம்பத்தில் தெய்வீகப் பிரபுக்கள் ஆகப் போகின்றீர்கள். இது மிகவும் முதந்தரமான ஞானமாகும். இங்கே நூங்கள் அமர்ந்திருக்கும் போது, உங்கள் ஆஸ்தியை நூங்கள் பாபாவிடம் பெற்றுக் கொள்வதுடன், நூங்கள் தெய்வீக உலகின் அதிபதிகளாகவும் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். தேவர்களான இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் எவ்வளவு செல்வந்தர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை உங்கள் புத்தி புரிந்து கொள்கின்றது. அவர்களிடம் அதிகளவு ஆபரணங்கள் போன்றன இருந்தன. அவர்கள் மிகுந்த செல்வந்தர்களாக இருந்தார்கள். எனவே, முதலில் தந்தையை இனங்கண்டு, அவரிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். நூங்கள் நினைவு செய்தலின் மூலமே உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது சூட்சுமமான விடயமாகும். வைரங்களினாலும் இரத்தினங்களினாலுமான பல பெரிய மாளிகைகள் இருந்தன. ஆனால் அவை இப்பொழுதில்லை. அவை சரியான நேரத்தில் மூண்டும் கட்டப்படும். அவை இருந்தன, பின்னர் மறைந்தன, அவை மூண்டும் நிச்சயமாக இருக்கும். இது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். நூங்கள் இவ் விடயங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உங்கள் புத்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அனைத்தும் யுத்தத்தில் அழிந்து விடும். அதன் பின்னர் மாளிகைகள் புதிதாகக் கட்டப்படும். அவர்கள் நிச்சயமாக மாளிகைகளை கட்டியிருக்க வேண்டும். எவ்வாறு மாளிகைகள் இருந்தன என்பதை நூங்கள் காட்சிகளாகவும் கண்டுள்ளீர்கள். நாங்களே அவற்றைக் கட்டினோம். அவை நூருக்குள் மூழ்கி, மூண்டும் அங்கிருந்து தோன்றும் என்றில்லை. இல்லை. இந்த நாடகச் சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழலும். இராவணனது இலங்கையும், தங்கத் துவாரகையும் மூழ்கியதென்றும் அவை மூண்டும் தோன்றும் என்றும் அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். எனினும், அது அவ்வாறு அல்ல. நூங்கள் இப்பொழுது துவாரகையின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். நூங்கள் மிகவும் செழிப்பானவர்களாக இருந்தீர்கள். உங்களிடம் அனைத்தும் இருந்தன - செல்வமும் சொத்துக்களும் இருந்தன. அவை அனைத்தும் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டன. அவை எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விட்டன. மூண்டும் அவ்வாறு இடம்பெறும். முதலில் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். அதன் பின்னர் எவ்வாறு சக்கரம் சுழலுகின்றது என்பதன் இரகசியத்தை விளங்கப்படுத்துங்கள். தந்தையே சத்தியயுகத்தைப் படைப்பார். பாபா இப்பொழுது நேரடியாக உங்கள் முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்து கூறுகின்றார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த நினைவு என்ற தூயின் மூலமே நூங்கள்

தூய்மையற்றவரில் இருந்து தூய்மையானவர் ஆகுகின்றார்கள். வேறு வழியேதும் இல்லை. யோகத் தூயின் மூலமே ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் தூய்மையற்றவரிலிருந்து தூய்மையானவர் ஆகுகின்றார்கள். தூய்மையாக்குகின்ற தந்தை வந்து, தூய உலகை ஸ்தாபிக்கின்றார். அவ்வாறாயின் ஏன் கங்கை தூய்மையாக்குவதாகக் கூறுகின்றார்கள்? தபாஸ்யா, கிரியை, கங்கையிற் நூராடுதல் போன்ற அனைத்தும் பக்தி மார்க்க முறைகளாகும். பக்தி மார்க்கம் ஆரம்பமாகும் போது கலப்படமற்றதாகவும், பின்னர் கலப்படம் நிறைந்ததாகவும் ஆகியுள்ளது. அது கலப்படம் ஆகுவதற்கு அரைக்கல்பம் எடுத்தது. அது 16 கலைகளில் இருந்து 14 கலைகளாகக் குறைந்தது. பின்னர் தொடர்ந்தும் கலைகள் குறைவடைந்தன. ஞானக்கடலான தந்தை, இதனை விளங்கப்படுத்துகின்றார். பிரம்மாவையும் விஷ்ணுவையும் சங்கரரையும் உலகமனித விருட்சத்தின் விதையான ஞானக் கடல் என்று அழைக்க முடியாது. “பரமதந்தை” என்று கூறும் போது, புத்தி பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரிடம் ஈர்க்கப்படுவதில்லை. ஆத்மாக்கள் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும் பொழுதே அவர்கள் தந்தையான பரமாத்மா, பரமதந்தையை நினைவு செய்கின்றார்கள். சத்தியயுகத்தில் சந்தோஷம் உள்ளது. ஆகையால், அங்கே எவரும் அவரைக் கூவி அழைப்பதில்லை. நூங்கள் அரைக்கல்பத்திற்கு துன்பத்தை அனுபவம் செய்துள்ளார்கள் என்பதையும், மூண்டும் ஒருமுறை சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லவுள்ளார்கள் என்பதையும் ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். சத்தியயுகத்தில் துன்பம் இல்லை. ஆகையால் அங்கே பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நாடகத்திற்கு ஏற்ப, எங்கள் சுவர்க்க ஆஸ்தியை எங்களுக்குக் கொடுத்த பின்னரே பாபா வீடு திரும்புவார். மக்கள் வயோதிபம் அடையும் போது, அவர்கள் ஓய்வெடுப்பதுடன் ஒரு குருவையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இங்கே, தந்தை தானே வந்து உங்களது சற்குருவாகுகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: நான் உங்கள் அனைவரையும் என்னுடன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வேன். வேறு எவராலும் இவ்வாறு கூற முடியாது. வேறு எவராலும் தன்னுடன் உங்களை அழைத்துச் செல்லவும் முடியாது. அனைவருமே மறுபிறவி எடுத்து ஒரு பாகத்தை நடிக்கவே வேண்டும். நான் மூண்டும் மூண்டும் பிறப்பெடுப்பதில்லை. நானும் மூண்டும் மூண்டும் பிறப்பெடுப்பதாக இருந்தால், நானும் தமோபிரதான் ஆகவேன். ஆத்மாவே தூய்மையற்றவர் ஆகுகின்றார். ஆத்மாவில் கலப்படம் கலக்கப்படுகின்றது. சத்தியயுகம் திரேதாயுகம் என்ற வார்த்தைகள் இப்பொழுதே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பொழுது இது நிச்சயமாகக் கலியுகமாகும். இப்பொழுது இது சங்கமயுகமாகும். ஆகையால் நிச்சயமாகத் தந்தை வர வேண்டும். பழைய உலகைப் புதியதாக மாற்ற வேண்டியது தந்தையின் பணியாகும். தந்தையே தூய்மையாக்குபவர், அதாவது, உலகை மாற்றுபவர் ஆவார். அவர் உலகைப் படைப்பவர் அல்ல, ஆனால் அதனை மாற்றுபவர் ஆவார். அவரைப் படைப்பவர் என அழைப்பதன் மூலம், மக்கள் பெரும் பிரளயம் ஏற்படுவதாக நினைக்கின்றார்கள். தூய்மையாக்குபவர் என்ற பெயர் மிகச்சரியாகும். “ஓ தூய்மையாக்குபவரே, சூதாராமரே” என்று சாதுக்கள் பாடுகின்றார்கள். அவர்கள் “தூய்மையாக்குகின்ற கங்கையே” எனப் பாடுவதில்லை. தூய்மையாக்குபவர் என்று கூறும் பொழுது, புத்தி பரமாத்மாவை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகின்றது. கங்கை தூய்மையாக்குபவர் அல்ல, அது நூராகும். அது அங்கும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், அங்குள்ள அனைத்தும் சதோபிரதான் ஆகும். கங்கையும் சதோபிரதானகவே இருக்கும். இங்கே, அது தமோபிரதான் ஆகும். அது வெள்ளப் பெருக்கை ஏற்படுத்துவதுடன் கிராமங்கள்; போன்றவற்றை மூழ்கச் செய்கின்றது. பிரம்மபுத்திர நதி பல கிராமங்களை மூழ்கச் செய்கின்றது. இது துன்ப பூமியாகும். நூங்கள் சத்தியயுகத்தில் துன்பத்தை அனுபவம் செய்ய மாட்டீர்கள். அங்கே, இதே நதிகள் இயற்கையின் நியதிக்கு ஏற்ப மிகச்சரியாக தமது வழியில் செல்லும். இங்கோ, அவை கரையை மூறி வெளியேறி அங்கும் இங்கும் எங்கும் பாய்கின்றன. இயற்கையின் ஐந்து தத்துவங்களும் அங்கே சதோபிரதானாக இருப்பதனால், தண்ணீர் ஒருபோதும் துன்பத்தை விளைவிக்காது. இங்கே தண்ணீரும் துன்பத்தை விளைவிக்கின்றது. சுவர்க்க சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பது யார் என்பதை நூங்கள் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நிச்சயமாக அது தந்தையாகவே இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இது நரகமாகும். பாபா வந்துள்ளார். நாங்கள் பிரம்மகுமாரிகளும் பிரம்மகுமாரர்களும் ஆகிய நாங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின்; குழந்தைகளாவோம். பிரஜாபிதா பிரம்மா இருக்கும் போதே புதிய உலகம் ஸ்தாபிக்கப்பட முடியும். மனிதர்கள் தேவர்களாக மாற்றப்பட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்களை மாற்றியது யார்? பரமாத்மாவான பரமதந்தையாகும். கிருஷ்ணரும் ஒரு தேவராவார். தந்தை வந்தே மனிதர்களைத்

தேவர்களாக மாற்றுகின்றார். இப்பொழுது நூங்கள் இதனைப் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். முன்னர் மனிதர்கள் தேவர்களாக மாறுவார்கள் என்ற புகழை மட்டுமே நூங்கள் பாடிக் கொண்டிருந்தீர்கள். சத்தியபுகத்தை யார் ஸ்தாபித்தார் என்பதையோ அல்லது படைப்பவர் யார் என்பதையோ அல்லது சத்தியபுக உலகம் எவ்வாறு கலியுக உலகமாக மாறியது என்பதையோ நூங்கள் அறியாதிருந்தீர்கள். இது வானத்தின் கழேயுள்ள பெரியதொரு மேடை என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அதன் மூது நாடகம் நடிக்கப்படுகின்றது. திறந்த மேடை ஒன்று (முநா எவயபந) தேவையாகும். மனிதர்கள் தமது பாகத்தை நடிக்கும் போது அவர்களுக்கு ஒளியும் தேவையாகும். எனவே, சூரியனும் சந்திரனும் இவ்வாறாக உங்களுக்குச் சேவை செய்கின்றன. நட்சத்திரங்களும் மின்னுகின்றன. இருள் சூழும் போது, அவை ஒளியை, அதாவது சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஆகையாலேயே மக்கள் சூரிய தேவன், சந்திரதேவன் என்று கூறுகின்றார்கள். அவை ஒளி என்ற சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றன. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நாடகச் சக்கரத்தை மிகச்சரியாக புரிந்து கொண்டு, அதற்கேற்ப முயற்சி செய்யுங்கள். தந்தையைப் போன்று கருணை நிறைந்தவர் ஆகி, அனைவரின் மூதும் கருணையை அருளுங்கள்.
2. தந்தை சத்திய உலகைப் படைக்கின்றார். ஆகையால், அவருக்கு உண்மையாக இருங்கள். தந்தையை நினைவு செய்தலின் மூலம் ஆத்மாவைச் சுத்தப்படுத்துங்கள்.

ஆசுவாதம்: அகநோக்குடையவராகி உங்கள் எண்ணங்கள் சன்ஸ்காரங்களிலும் கூட இருக்கும் பழைய கணக்குகள் அனைத்தையும் முடிப்பீர்களாக.

பாப்தாதா இப்பொழுது உங்களுடைய கணக்குப் புத்தகங்கள் அனைத்தையும் தெளிவாகக் காண விரும்புகின்றார். உங்களுடைய எண்ணங்கள் அல்லது சன்ஸ்காரங்களில் புறநோக்கெனும் பழைய கணக்கின் சிறு வடிவமேனும் இல்லாதிருக்கட்டும். சதா பந்தனங்களில் இருந்து விடுதலையாக இருப்பதும் யோகியுத்தாக இருப்பதுமே அகநோக்காக இருத்தல் என்று அறியப்படுகின்றது. ஆகவே அதிகளவு சேவை செய்யுங்கள், ஆனால் இனியும் புறநோக்காக அன்றி அகநோக்காக இருந்து செய்யுங்கள். உங்களுடைய அகநோக்கான முகத்தினுடாக தந்தையின் பெயரை புகழ்மையச் செய்யுங்கள். அவர்கள் தந்தைக்கு உரியவர்களாகும் வகையில் ஆத்மாக்களை அதிகளவு சந்தோஷப்படுத்துங்கள்.

சுலோகம்: உங்களுடைய எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், உறவுமுறை, தொடர்புகளில் மாற்றத்திற்கான வெற்றியை அடைவதே வெற்றியின் சொருபமாக இருத்தல் ஆகும்.

---ஓம் சாந்தி---